

[Therkel Christensen]

ning – om, at de er dækket af denne garanti-form.

Endvidere vil en klarere angivelse vedrørende anbringelse af fondens midler som nævnt i § 11, stk. 1, også være ønskelig. Man kunne tænke sig, at det her blev anført, at midlerne ikke kan anvendes til aktiekøb eller på anden måde i forretningsmæssigt øjemed.

De øvrige spørgsmål skal jeg lade ligge til udvalgsarbejdet, som jeg sluttelig vil tilsige centrum-demokraternes aktive og positive medvirken til.

Jeg vil gerne samtidig udtrykke håbet om, at dette lovforslag med tilslutning fra alle partier vil medføre en lov, der foruden en effektiv sikring af rejsekunderne også vil betyde en forbedring af rejsebureaubranchens image.

Ole Olsen (SF):

Det er et ganske fornuftigt lovforslag, handelsministeren er kommet med her. Når jeg har sagt det, vil jeg da også sige, at jeg selvfølgelig også er indstillet på at behandle det velvilligt i udvalget. Der er ikke mange enkeltheder, jeg i og for sig har lyst til at komme med kritik af, for jeg synes, at ved førstebehandling hører detailkritik ikke rigtig hjemme. Jeg skal derfor nøjes med at nævne ganske få punkter.

Det er nok sådan – det er blevet sagt af andre ordførere – at vi foretrækker andre modeller, og det er da sikkert rigtigt, at man kunne lave dette ud fra flere modeller. Her har regeringen valgt én, og det er nok ikke den allerværste.

Nu er det først og fremmest af hensyn til kunderne, man vil lave denne lovgivning, og hensynet til kunderne betyder jo, at der helst også skal være en vis god konkurrence inden for området; nye mennesker skal kunne starte bureauer. Jeg henviser her til, at hvis vi havde haft en grænse som 100.000 kr.s grænsen, så var der nok et eller flere af vore allerstørste bureauer, som aldrig var blevet startet, og det kan da godt være lidt betænkeligt, at man vil forsøge med de 100.000 kr. at forhindre nye. Det er ganske vist en detalje, men jeg synes, det er en stor detalje, som jeg godt vil have at handelsministeren tager ad notam, og at han begynder at overveje, om vi ikke kan finde på noget andet end den

100.000 kr.s grænse, eller om vi kan sætte den lidt ned for mindre selskaber.

Der er en detalje til, jeg lige skal tage med. Når der sker noget ulykkeligt, skal fonden først og fremmest træde til, og så kan fonden tage et banklån, som er garanteret af staten. Jeg kan ikke rigtig se, hvad rolle banken egentlig skal have her. Det er nok ret usandsynligt, at fonden bliver tømt på et eller andet tidspunkt, men man kunne ved en så usandsynlig hændelse godt springe bankledet over og sige, at staten direkte garanterer, hvis denne fond skulle vise sig at komme ud at svømme.

Kaj Hansen (DKP):

Det anarki, som har hersket inden for enkelte rejsebureauer, kan selvfølgelig ikke fortsætte. De rejsende kunder har jo været udsat for ganske ubehagelige oplevelser, og det er vel ikke mindst skandalen omkring Amanda Rejser, der har været medvirkende til, at et sådant forslag er fremkommet.

Vi er aldeles positivt indstillet over for, at der skal ske en sikring af kunderne, som også lovforslaget her går ind for. Det må efter vores opfattelse være helt afgørende, at rejsekunderne er sikret på enhver måde, således at de kan undgå de ofte pinlige ting, som de har været udsat for på rejser i udlandet.

Det andet er så den måde, det skal gøres på, med en indbetaling af 100.000 kr. til en fond og så disse 5 kr. pr. rejse. Jeg mener i og for sig, at bestræbelserne må gå ud på, at denne fond kommer til at betale så lidt som muligt. Det kan jo ikke være sådan, at man bare får en garantiordning, og så kan bureauer, som faktisk ikke optræder på en sådan måde, at de burde drive rejsebureau, i og for sig være ligeglade, for så træder fonden til og dækker de ting, som ellers ville være meget ubehagelige for kunderne. I visse andre lande stiller man nogle kvalitetskrav til rejsebureauerne. Ville det ikke være rigtigt i forbindelse med dette lovforslag ligesom at stramme de kvalitetskrav, der stilles, for at man kan blive registreret i denne fond? Det kan også dreje sig om nogle personlige forhold, som kan være afgørende, når man skal tage stilling til, hvorvidt et rejsebureau skal registreres.

Ud fra mine betragtninger om at begrænse udbetalingerne fra fonden så meget som mu-